

Wybitne postaci PPP

Władysław Raczkiewicz (1885-1947)

Prezydent RP na uchodźstwie w latach 1939-1947. Przed wojną dwukrotnie sprawował urząd ministra spraw wewnętrznych. Początkowo związany z endecją, później – w latach trzydziestych – z sanacją. We wrześniu 1939 r. wraz z rządem udał się do Francji, a następnie do Londynu.

Gen. Władysław Sikorski (1881-1943)

Naczelnny Wódz Polskich Sił Zbrojnych i dwukrotny premier Rządu na uchodźstwie. W latach 1922-1923 premier RP. Po przewrocie majowym odsunął od władzy. Zginął na Gibraltarze 4 lipca 1943 r.

Gen. Kazimierz Sosnkowski (1885-1969)

Komendant Główny Związku Walki Zbrojnej do 1940 r., po śmierci gen. Sikorskiego Naczelnny Wódz Polskich Sił Zbrojnych. W latach II RP wielokrotny minister spraw wojskowych, należał do obozu sanacyjnego. Po wojnie wyjechał do Kanady, gdzie spędził resztę życia.

Stanisław Mikołajczyk (1901-1966)

Premier Rządu na uchodźstwie po śmierci gen. Sikorskiego, przywódca Polskiego Stronnictwa Ludowego. W 1945 r. wstąpił do Tymczasowego Rządu Jedności Narodowej, pozostając przeciwnikiem komunistów. Zmarł na emigracji w Waszyngtonie.

Gen. Michał Tokarzewski-Karaszewicz (1893-1964)

Dowódca Służby Zwycięstwu Polski, zastępca gen. Władysława Andersa – dowódcy Armii Polskiej na Wschodzie. Polityk sanacyjny. Po wojnie na emigracji w Wielkiej Brytanii.

Gen. Stefan Rowecki „Grot” (1895-1944)

Komendant Główny Związku Walki Zbrojnej i Armii Krajowej w latach 1940-1943. W 1944 r. zamordowany przez hitlerowców na rozkaz Heinricha Himmlera w obozie Sachsenhausen.

Gen. Tadeusz Komorowski „Bór” (1895-1966)

Dowódca Armii Krajowej w latach 1943-1944. Od września 1944 r. Naczelnny Wódz Polskich Sił Zbrojnych. Podjął decyzję o wybuchu Powstania Warszawskiego. Po wojnie na emigracji w Wielkiej Brytanii.

Gen. Leopold Okulicki „Niedźwiadek” (1898-1946)

Ostatni Komendant Główny Armii Krajowej. 19 stycznia 1945 r. wydał rozkaz rozwiązania AK. Aresztowany przez NKWD i skazany na 10 lat więzienia w procesie szesnastu w Moskwie. 24 grudnia 1946 r. zmarł w więzieniu na Łubiance.

Gen. August Emil Fieldorf „Nil” (1895-1953)

Dowódca Kierownictwa Dywersji KG Armii Krajowej (Kedyw), zastępca Komendanta Głównego AK. W listopadzie 1950 r. aresztowany przez UB i w sfiogowanym procesie skazany na karę śmierci. Wyrok przez powieszenie wykonano 24 lutego 1953 r.

Stefan Korboński (1901-1989)

Od 1941 r. dowódca Kierownictwa Walki Cywilnej. Ostatni Delegat Rządu na Kraj. Aresztowany w czerwcu 1945 r. przez NKWD, szczęśliwie został jednak zwolniony. Po wojnie wyemigrował do Stanów Zjednoczonych.

Kazimierz Pużak (1883-1950)

Od stycznia 1944 r. przewodniczący Rady Jedności Narodowej – Parlamentu Polskiego Państwa Podziemnego. Skazany w procesie szesnastu na 1,5 roku więzienia. W 1948 r. skazany przez UB na 10 lat więzienia. Zmarł w więzieniu we Wronkach w 1950 r.

Jan Stanisław Jankowski (1882-1953)

Delegat Rządu na Kraj w latach 1943-1945. W marcu 1945 r. aresztowany przez NKWD i skazany w procesie szesnastu na 8 lat więzienia. Zmarł w niewyjaśnionych okolicznościach w 1953 r. w ZSRR, na dwa tygodnie przed zakończeniem kary.